

אֶהְבֶּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: יֵא צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לֹא אָמוּ בְיוֹם זֹתַנְתָּו וּבְיוֹם שְׁמוֹזֹת לְבוֹ:

זוהר שיר השירים

כבוד העליון, לו להודיע שהוא אחד ושמו אחד^(קמ) כמו שכתוב "יְהִי ה' אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד" (זכריה יד, ט), וכתוב "וַיִּדְעוּ כִּי אֶתְהָ שְׁמֵךְ ה' לְבָרְךָ וְגו'" (תהלים פג, יט). (זוהר חלק א-כט.)

לראות בעטרה

"צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לֹא אָמוּ בְיוֹם זֹתַנְתָּו וּבְיוֹם שְׁמוֹזֹת לְבוֹ", פתח סבא ההוא ואמר "צְאִינָה וּרְאִינָה", וכי מי יכול לראות במלך שלמה שהוא המלך שהשלוש שלו, והלא נסתר הוא מכל צבא מרום שלמעלה במקום ההוא אשר "עֵינֵי לֹא רְאִינָה אֱלֹהִים זִוְלָתָךְ" (ישעיהו סד, ג), ואתה אומר "צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה", ועוד שהרי כבוד שלו כל מלאכים העליונים שואלים ואומרים איזה מקום כבודו, אלא מה שאומר "צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה", "בְּעֶטְרָה" כתוב ולא כתוב ובעטרה, שכל מי שרואה עטרה היא רואה נועם המלך שהשלוש שלו, שעטרה לו אמו, הרי למדנו קרא לה בת וקרא לה אחות וקרא לה אם, היא הכל והכל תהיה, מי שישתכל ויבין בזה יבין חכמה יקרה. (זוהר חלק ב-ק):

העולם, "עֲמוּדָיו עֲשָׂה כֶסֶף", זה אברהם, "רְפִידָתוֹ זָהָב", זה יצחק, "מֶרְכָבוֹ אַרְגָּמָן", זה יעקב כולל שני הצדדים, והוא רוכב על הכסא שנקרא אהבה זעירה^(קמ) דבר אחר "תֹּכֹחַ רְצוּף אֶהְבֶּה", זו אהבה רבה שהיא בפנימיות, "מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם", [אלו שבטים הקדושים הפועלים] שיאיר לה השמש לזה האפריון. (זוהר חדש פרשת חקת)

האפריון להודיע שהוא ושמו אחד

ועוד "אֶפְרַיִם עֲשָׂה לֹא הִמְלִיךָ שְׁלֹמֹה מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן". הרי למדנו כל שלמה שנאמר בשיר השירים מלך שהשלוש שלו, "אֶפְרַיִם", זה הוא תיקון עולם התחתון מעולם העליון, כי טרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם היה שמו נסתר בו. והיה מצייר ובונה ולא נתקיים, עד שנתעטף במעטה אחד של זוהר העליון וברא את העולם, והוציא ארזים עליונים גדולים מאותו האור של זוהר העליון, וישם מרכבתו על עשרים ושתים אותיות מצוירות שנחקקו בעשרה מאמרות ונתקיימו, זהו שכתוב "מְעַצֵּי הַלְּבָנוֹן", ככתוב "אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע" (תהלים קד, טז), שהרי מאותן עצי הלבנון עשה זה האפריון, עשה לו המלך שלמה, לו לעצמו, לו לתיקונו, לו להראות

זוהר זוהר

מעצמיות אור אין סוף ברוך הוא, וכתר עליון איהו כתר מלכות, סוף מעשה במחשבה תחלה.

קמו. פירוש שיעקב דהיינו תפארת רוכב על הכסא דהיינו מדת המלכות.

קמז. פירוש להודיע כי שמו דהיינו מדת מלכותו היא כבוד נאצל